

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Richarda Tomana a soudců JUDr. Renáty Zimové a JUDr. Ivana Slivky ve věci

žalobců : a) V [redacted] K [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]

b) Z [redacted] K [redacted] narozená [redacted]
bytem [redacted]
oba zastoupeni advokátkou Mgr. Danou Pasovskou
sídlem Slovanská třída 136, Plzeň

proti
žalované : **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 16, Praha 2

o náhradu škody

k odvolání žalobce a) proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 5. června 2018, č.j. 17C 71/2014-162,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se **potvrzuje**.
- II. Mezi žalobcem a) a žalovanou nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Shora citovaným usnesením soud prvního stupně ve vztahu k žalobci a) odmítl žalobu o zaplacení částky 1 850 000 Kč a tomuto žalobci uložil povinnost zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 2 100 Kč do tří dnů od právní moci usnesení.
2. Takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobce z titulu nesprávného úředního postupu soudního exekutora v exekučním řízení, v němž vystupuje jako povinný, domáhá náhrady škody na věcech v jeho vlastnictví pojatých exekutorem do soupisu, a to strojích, které žalobce užíval k podnikatelské činnosti. V důsledku postupu exekutora byl této možnosti zbaven, věci užívá jiný subjekt a žalobce byl poškozen snížením jejich hodnoty.

3. Z titulu závazného právního názoru odvolacího soudu o neurčitosti takového žalobního požadavku soud prvního stupně žalobce usnesením vyzval, aby své žalobní podání upřesnil a specifikoval uvedením toho, jak došel k výši požadované škody, tedy aby vylíčil z jakého titulu a v jakém rozsahu se náhrady domáhá. Zároveň by žalobce poučen, že v případě, že nebude jeho podání doplněno a nebude možno pro jeho nedostatky v řízení pokračovat, soud jeho podání odmítne.
4. V podání ze dne 24.1.2018 žalobce uvedl, že nárokuje škodu představovanou morálním opotřebením věcí a jejich faktickým opotřebením, když morální opotřebení představuje jejich zastarání a k faktickému opotřebení navrhuje vypracovat znalecký posudek. Vznik škod je důsledkem nesprávného postupu soudního exekutora, který porušil povinnost danou mu ust. § 66 odst. 1 ex.ř.
5. Soud prvního stupně odkázal na ust. § 43 odst. 2 o.s.ř. a dovodil, že je namístě žalobu v uvedeném rozsahu odmítnout, když shledal, že její vady odstraněny nebyly. V žalobě ze dne 27.2.2014 žalobce nárokoval škodu vzniklou snížením hodnoty strojů, v upřesňujícím podání již uvádí, že škoda spočívá jednak v morálním, jednak ve faktickém opotřebením věcí, a její výši navrhuje určit znaleckými posudky. Z tohoto podání není zřejmé, jakou částku z titulu které škody žádá, není z něj ani zřejmé, kdy mu škoda měla vzniknout, zda v okamžiku soupisu věcí nebo v jiném časovém období. Zároveň si žalobcova tvrzení odporují ohledně vlastnictví předmětných strojů, když původně uváděl, že jsou v [REDAKCE] následně v jeho [REDAKCE]. Odporuje si i tvrzení žalobce o tom, že [REDAKCE] [REDAKCE] Nedostatek skutkových tvrzení žalobce hodlá nahrazovat znaleckými posudky a výpověďmi svědků. O nákladech řízení rozhodl soud prvního stupně s odkazem na ust. § 146 odst. 3 o.s.ř.
6. Usnesení napadl žalobce a) včasným a přípustným odvoláním, v němž namítl, že ve svém podání ze dne 24.1.2018 uvedl jako příčinu vzniku škody postup exekutora odporující ust. § 66 odst. 1 ex.ř., který sepsané movité věci řádně neuschoval, ale umožnil jejich znehodnocování neoprávněným užíváním [REDAKCE] pro její podnikání. Škodu spatřuje jednak v morálním opotřebením strojů, tedy v jejich zastarání, které definuje jako snížení hodnoty v důsledku technologického vývoje. Ve smyslu rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 25Cdo 3967/2009 cena věcí pro nemožnost je užívat klesla oproti hodnotě, na kterou by se k témuž okamžiku dostala jejich obvyklá cena při užívání a řádné údržbě. Podle žalobce hodnota strojů klesá každým dnem, a pokud je dostane zpět, bude zanedbatelná. Škodu představovanou faktickým opotřebením spatřuje žalobce v neoprávněném užívání věcí, po dobu [REDAKCE] [REDAKCE]. Výši této škody nemohl přesně vyčíslit, neboť mu ke strojům nebyl umožněn přístup, navrhoval proto zpřístupnění strojů za účelem vypracování znaleckého posudku. Má za to, že požadavkům výzvy soudu prvního stupně dostal, přesné vyčíslení obou nároků není schopen podat, ohledně morálního opotřebením nemá potřebné znalosti, faktické opotřebení neměl možnost zjistit pro odepření přístupu ke strojům, proto navrhoval umožnit přístup znalci. Navrhl zrušení napadeného usnesení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

7. Žalovaná se k odvolání nevyjádřila.
8. Odvolací soud v mezích podaného odvolání přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně včetně řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a os.ř.), a odvolání neshledal opodstatněným.
9. Soud prvního stupně nepochybil, pokud požadavek žalobce a) odmítl. Obsahové náležitosti žaloby vymezuje ust. § 79 odst. 1 o.s.ř. tak, že kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) musí obsahovat vylíčení rozhodujících skutečností, označení důkazů, jichž se navrhovatel dovolává a musí z ní být patrné, čeho se navrhovatel domáhá. Rozhodujícími skutečnostmi ve smyslu citovaného ustanovení se rozumějí údaje, které jsou zcela nutné k tomu, aby bylo jasné, o čem a na jakém podkladě má soud rozhodnout. Žalobce musí v návrhu uvést takové skutečnosti, kterými vylíčí skutkový děj, na jehož základě uplatňuje svůj nárok, a to v takovém rozsahu, který umožňuje jeho jednoznačnou individualizaci, když vylíčení rozhodujících skutečností slouží k vymezení předmětu řízení po skutkové stránce. Žalobce je povinen v žalobě uvést tvrzení významná pro posouzení jeho nároku z hlediska hmotného práva a to určitě, srozumitelně a bez logických rozporů. Vymezení práv a povinností musí být provedeno přesně a srozumitelně, neboť soud nemůže účastníkům přiznat jiná práva a uložit jim jiné povinnosti, než jsou navrhovány. Požaduje-li žalobce peněžité plnění, musí být jasné a přesně udána peněžitá částka, kterou požaduje a pokud navrhuje, aby bylo rozhodnuto o více peněžitých nárocích se samostatným skutkovým základem, musí v žalobě uvést ohledně jednotlivých nároků skutečnosti, kterými vylíčí u každého skutkový děj a rovněž uvést peněžitou částku, kterou z každého titulu požaduje zaplatit (NS ČR 30Cdo 1834/2013, 25Cdo 1310/2003).
10. V kontextu výše uvedených požadavků bylo na žalobci, který se domáhá po státu náhrady škody způsobené tvrzeným nesprávným úředním postupem soudního exekutora v exekučním řízení, aby po skutkové stránce tvrdil existenci odpovědnostního titulu, vznik škody a příčinnou souvislost mezi oběma předchozími. V těchto mezích nutno říci, že žalobce dostal požadavkům procesního předpisu pouze ve vztahu k tvrzení o odpovědnostním titulu, který spatřuje v postupu exekutora. Pokud jde o vznik škody, zdůrazňuje dvě samostatné skutkové verze, jednak škodu morální, jednak škodu faktickou. Ani v jednom případě nevymezuje přesně období, v němž mělo ke škodě dojít, nevymezuje její výši, tvrzení o škodě faktické dokonce sám určitým způsobem neguje, když uvádí, že údajně poškozené stroje neměl možnost vidět. Zároveň nelze přehlížet zjevný logický rozpor v žalobních tvrzeních, když škoda je spatřována v prvním případě v samotném tzv. zastarání věci, tedy pouze v běhu času bez toho, že jakýkoli další faktor měl výši škody ovlivnit, a následně je tvrzena škoda každodenním užíváním věci k výrobě, tedy jejich pravidelné a dlouhodobé užívání k účelu, k němuž jsou určeny. Tedy v jednom případě pokles hodnoty věci pro jejich nevyužití, ve druhém případě opotřebení jejich využitím. V čem má za takového stavu spočívat poškození žalobce, tak lze těžko dovozovat, v důsledku toho pak nelze dovodit příčinnou souvislost mezi takto nejasně tvrzenou škodou a nesprávným úředním postupem. Rovněž nelze přehlížet, že žalobce ačkoli nově tvrdí dvě skutkové verze vzniku škody, bez dalšího ponechal beze změny svůj původní žalobní požadavek, tedy požadavek na zaplacení částky 1 850 000 Kč.
11. Odvolací soud má napadené usnesení za věcně správné, proto je podle § 219 o.s.ř. potvrdil včetně správného výroku o náhradě nákladů řízení.

12. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř., když úspěšné žalované žádné náklady s projednáním odvolání nevznikly.

Poučení:

Přípustnost dovolání proti tomuto usnesení je podle § 237 až 238a o.s.ř. oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Praha 19. listopadu 2018

Mgr. Richard Toman v.r.
předseda senátu